

HAMUJĄCY (10) *pars praes act*

hamujący (9), **hamując** (1); hamujący *SarnStat* (9); hamując *HistHel*.

a jasne.

sg m N hamując (1). ◇ pl N subst hamujące (3). ◇ G hamujących (4). ◇ D hamującym (1). ◇ A subst hamujące (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s. v. hamować.

Powstrzymujący, powściągający kogo; utrudniający co (10) :

hamujący kogo (1): Nie był ich [Żydów] kto hámuiąc/ bo łámi krolowie/ Ku wřzytkiemu łzaleńftwu/ byli powodowie. *HistHel* [A2]v.

a. praw. Przeszkadzający normalnemu działaniu prawa (9) :

hamujący co a. czego (5): Lifty łprawiedliwořci hámuiącć od Duchownych do łądów Ziemłkich nie máią bydz dawánć. *SarnStat* 774, 113, 774, 936 [2 r.].

Wyrażenie: »list (sprawiedliwořci) hamujący« [szyk 8 : 1] (9): áby Prełáci duchowni od tákowych liftów łprawiedliwořci hámuiących przełtáli [*a tálibus inhibitionibus faciendis penitus cessent JanStat* 239]/ á zwłáczá w łprawách o rzeczy do łądu łwietckiego przynáleżących. *SarnStat* 113 [*idem* 774, 936]; Kto lifty hámuiącć do łądu wnoři [*Qui literas inhibitionis producit JanStat* 121], [...] winą czternáście grzywien niech bćdzie karan *SarnStat* 775; Tá¿e Sędziowie Ziemłcy y Grodzcy tákowym liftóm hámuiącym [*huiusmodi literis inhibitionum JanStat* 121] mieyłce dáiący/ czternáście grzywien winą niech bćdą karáni. *SarnStat* 775, 774 [3 r.], 775, 936 [2 r.].

Cf **HAMOWAĆ**

BZ